

רשומות

הצעות חוק

28 באוקטובר 1968

794

ר' בחשון תשכ"ט

צמוד

4 חוק הגנת השכר (תיקון מס' 6), תשכ"ט—1968 .

חוק הגנת השכר (תיקון מס' 6), תשכ"ט-1968

תיקון סעיף 8

1. בסעיף 8 לחוק הגנת השכר, תשי"ח-1958¹, במקום סעיף קטן (א) יבוא:

"(א) הסכומים המפורטים להלן משכר העבודה החדשי הגוּתָר אחרי

ניכוי מס הכנסה אינם ניתנים לעיקול, להעברה או לשעבוד:

- (1) לעובד 270 לירות;
- (2) לאשתו שפרנסתה עליו 25 לירות נוספות;
- (3) לכל ילד משני ילדיו הראשונים שפרנסתו עליו 25 לירות נוספות;
- (4) לכל ילד נוסף שפרנסתו עליו 35 לירות נוספות;

ובלבד שאם שכר העבודה החדשי עולה על 500 לירות לא יעלה חלק השכר שאיגו ניתן לעיקול, להעברה או לשעבוד כאמור, על 75% מהשכר החדשי או על 500 לירות, הכל לפי הסכום הגדול יותר.

(א) שר העבודה רשאי, באישור ועדת העבודה של הכנסת, לשנות

את הסכומים האמורים בסעיף קטן (א) בשים לב לתנודות בשכר העבודה."

ד ב ר י ה ס ב ר

מטרותיו של התיקון המוצע הן שתיים:

א. חוק הגנת השכר, תשי"ח-1958 (להלן - החוק העיקרי), קבע - בין שאר עניינים - את העקרון שסכום מסויים משכר העבודה לא יהא ניתן לעיקול, להעברה או לשעבוד, וזאת כדי לאפשר לעובד קיום מינימלי. ההוראה לא התחשבה בגודל משפחתו של העובד. ההצעה באה לתקן זאת ולקבוע את הדרך לקביעת הסכום.

ב. נסיון השנים האחרונות העלה כי מעבידים רבים, הן פרטיים והן ציבוריים, אינם מעבירים לקופות הגמל את התשלומים שהם חייבים בהם לפי הסכמי העבודה, כדי להבטיח את הזכויות הסוציאליות של העובדים, או שאינם מעבירים לקופות אלו את הסכומים שהם מנכים משכר עובדיהם למטרה האמורה. הפיגורים מגיעים כיום לעשרות מיליוני לירות. מכאן הצורך לתת בידי קופות הגמל אמצעי מהיר ונוח לגביית תשלומים וסכומים אלה, לפני שיצטברו לסכומי-ענק, וכן להרתיע - על-ידי הטלת פיצויי-פיגורים - את המעבידים מפני פיגורים בהעברת התשלומים.

סעיף 1 וזו לשונו של סעיף קטן (א) לסעיף 8 לחוק העיקרי:

או לשעבוד בכל דרך אחרת; שר העבודה רשאי, באישור ועדת העבודה של הכנסת, לשנות את הסכום האמור בסעיף זה בשים לב לתנודות בשכר העבודה."

8. (א) מאה וששים לירות להודש משכר העבודה הגוּתָר אחרי ניכוי מס-הכנסה איגו ניתן לעיקול, להעברה עם מספר הילדים שפרנסתם עליו.

1 ס"ח תשי"ח, עמ' 86; תשי"ט, עמ' 40; תש"ך, עמ' 99; תשכ"ד, עמ' 35; תשכ"ה, עמ' 14; תשכ"ח, עמ' 256.

2. סעיף 19א לחוק העיקרי יסומן 19 ולפניו יבוא:

19א. (א) לענין סעיף 19 יראו כשכר מולן גם סכום שמעביד חייב לקופת גמל, כמשמעותה בסעיף 47 לפקודת מס הכנסה², ובלבד שנתקיימו שתי אלה:

(1) לפי תקנונה של הקופה זכאי החבר בה לכל הזכויות הניתנות בה אף אם לא שולם הסכום המשתלם לקופה מאת המעביד או בניכוי משכר העובד;

(2) הסכום שניכה המעביד לא שולם לקופה תוך 42 ימים מהיום שבו רואים כמולן את השכר שממנו נוכה, או שהסכום שהמעביד נתחייב לשלמו שלא בדרך ניכוי לא שולם תוך 42 ימים מהיום שבו היו רואים כמולן את השכר שלגביו קיימת התבות; והוא, בין שהשכר הולן ובין שלא הולן.

(ב) הזכאית לבקש צו תשלום לפי סעיף זה היא קופת הגמל בלבד, והצו יינתן רק לזכותה.

(ג) פיצויי הלנת השכר לפי סעיף זה יהיו, על אף האמור בסעיף 17, שני אחוזים לחודש, וחלק של חודש – יראו כחודש מלא.

3. בסעיף 31 לחוק העיקרי, בסופו יבוא:

"ובדבר אגרת דיון חיוב הצדדים בהוצאות, לרבות שכר טרחת עורך-דין, בשל בקשות לצווי-תשלום על חוב לקופת גמל."

ד ב ר י ה ס ב ר

סעיף 2 19א החדש בא להחיל הוראות החוק לענין הלנת שכר גם על תשלומים לקופת גמל, שניכה המעביד ולא העביר לתעודתם או שחייב היה לשלם לקופת הגמל לפי הסכם. בדרך זו מבקשים להבטיח שחובות המעבידים לקופת גמל, לא יולנו, ודינם לגבי הלנת שכר יהיה כדיון השכר עצמו.

התיקון בא להוסיף לשר העבודה את הסמכות להתקין בהתייעצות עם שר המשפטים, תקנות בדבר אגרות דיון ותקנות שמכוחן ניתן לחייב את הצדדים בהוצאות בשל בקשות לצווי-תשלום לקופת גמל.

סעיף 3 31 לחוק העיקרי אומר: 31. שר העבודה ממנה על ביצוע חוק זה והוא רשאי

2 דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 6, השכ"א, עמ' 120.

